

Dag 22 - De kleine Koning Jezus is geboren. De nacht veranderde in dag.

Het was middernacht als de kleine Koning uit mijn moederlijke schoot te voorschijn trad.

Maar **de nacht veranderde in dag.**

Hij, die Heer is over het Licht, sloeg de nacht van de menselijke wil op de vlucht,

de nacht van de zonde, de nacht van alle verschrikkingen...

En als uiterlijk teken voor datgene wat Hij voor de zielen, zoals gewoonlijk met zijn almachtig Fiat bewerkte, **werd de nacht tot stralende dag....**

Alle geschapen dingen spoedden zich om de Schepper in zijn kleine Mensheid te huldigen.

Zelfs de engelen, die als schitterend licht in de lucht verschenen, zongen met mooie en luide stemmen, zodanig dat allen het konden horen:

“Ere zij God in de hoge en vrede aan de mensen van goede wil.

Het hemelse kind is reeds geboren in een grot in Bethlehem, gewikkeld in arme doeken!”

Terwijl de herders de wacht hielden, vernamen zij de stemmen van de engelen en maakten zich klaar om de kleine God-koning te bezoeken.

Toen Hij in mijn armen gelegd werd en ik Hem zijn eerste kus gaf, wou de liefde voor mijn Zoon Hem iets van mijzelf geven.

Ik legde Hem aan de borst en bood Hem rijkelijk de melk aan, die het goddelijk Fiat zelf in mij gevormd had om de kleine Koning Jezus te voeden.

Wie kan je beschrijven wat ik hierbij ontving en de zeeën van Liefde, Genade en Heiligheid die mijn zoon mij hiervoor schonk!

Ik wikkelde Hem in arme, maar zuivere linnen doeken, offerde Hem met opgeheven armen en onmetelijke ontroering op aan de Vader in de Hemel.

Nadien legde ik Hem in de kribbe.

Dit was Zijn Wil en ik kon niet anders dan Hem vervullen.

Vooraf liet ik de heilige Jozef deelnemen aan mijn vreugde en ik legde Hem in zijn armen.

Sint-Jozef aanbad Hem in diepste nederigheid en offerde zich geheel aan Hem op.

Hij drukte Hem met een onbeschrijfelijke vreugde aan zijn hart.

En het lieve Jezus-Kind liet hiervoor stromen van genade in zijn ziel vloeien.

Sint-Jozef en ik vulden een beetje hooi in de kribbe en ik gaf Hem uit mijn moederlijke armen en ik legde Hem in de kribbe.

Verrukt door de schoonheid van het Goddelijk Kind bleef ik de meeste tijd knielend bij Hem. Ik liet alle oceanen van liefde, die de Goddelijke Wil in mij gevormd had, de vrije loop om Hem voortdurende **Akten van Liefde, Aanbidding en Dank te schenken!**

En wat deed het hemelse Knaapje in de kribbe?

Een voortdurende Akte van Overgave aan de Will van de hemelse Vader, die ook de Zijne was. Hij zuchtte, jammerde, weende, snikte en riep allen vol liefde tot zich:

***“Kom allen dichterbij, mijn kinderen.
Ik ben uit liefde voor jullie geboren tot lijden en tranen.
Komt allen om mijn overvloedige liefde te zien!*”**

Geef mij een onderdak in jullie harten!”

De eenvoudige herders waren de eersten die aan mijn oproep gehoor gaven. Zij verlieten zonder dralen de kudden en kwamen om Hem te aanbidden. Onder tranen schonk Hij allen zijn glimlach vol Liefde en zijn zachte Blik.

Nu een woordje voor jou, mijn dochter (zoon).

Je kan je gemakkelijk voorstellen dat het voor mij een zeer grote vreugde was om mijn zoon op mijn schoot te houden. De Goddelijke Wil liet mij echter verstaan dat ik Hem in de kribbe moest leggen zodat Hij ter beschikking van allen zou staan.

Ieder die het wou moest Hem kunnen liefkozen, kussen en in de armen nemen alsof Hij hem toebehoorde. Hij was de kleine Koning van allen. Elk had bijgevolg het recht zich Jezus toe te eigenen als een zoet onderpand van Liefde.

Om de hoogste Wil te vervullen, beroorde ik mij van deze onschuldige en heilige vreugden en begon ik met werken en offeren om mijn taak als moeder in te oefenen, namelijk ***mijn geliefde Jezus aan allen te schenken.***

Mijn dochter, ***de Goddelijke Wil is veeleisend en wil alles,***

-ook het offer van de heiligste dingen, en naargelang de omstandigheden, het grootste offer, zich van de Heiland zelf beroven.

Dit dient echter

-voor de grotere uitbreiding van het Rijk van de Goddelijke Wil en

-om het Leven van Jezus zelf in de zielen te vermeerderen.

De heldenmoed en het offer van een schepsel dat zich uit liefde voor Jezus van Hem berooft, heeft zo een grote waarde en zulke macht dat zij

-een nieuw leven van Jezus in de zielen kan scheppen,

-een nieuwe mogelijkheid dat Jezus in de zielen kan wonen.

Daarom mijn dochter, wees opmerkzaam.

Weiger nooit iets aan de Goddelijke Wil onder om het even welk voorwendsel!